

14/07/2019: CHÚA NHẬT 15 TN – C

Lc 10,25-37

10:25 Và này có người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giêsu để thử Người rằng: "Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?"

10:26 Người đáp: "Trong Luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?"

10:27 Ông ấy thưa: "Người hãy yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người và người thân cận như chính mình".

10:28 Đức Giêsu bảo ông ta: "Ông trả lời đúng lắm. Cứ làm như vậy là sẽ được sống".

10:29 Nhưng ông ấy muốn chứng tỏ là mình có lý, nên mới thưa cùng Đức Giêsu rằng: "Nhưng ai là người thân cận của tôi?"

10:30 Đức Giêsu đáp: "Một người kia từ Giêrusalem xuống Giêrikhô, dọc đường bị rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh như tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết.

10:31 Tình cờ, có thầy tư tế cũng đi xuống trên con đường ấy. Trông thấy người này, ông tránh qua bên kia mà đi.

10:32 Rồi cũng thế, một thầy Lêvi đi tới chỗ ấy, cũng thấy, cũng tránh qua bên kia mà đi.

10:33 Nhưng một người Samaria kia đi đường, tới ngang chỗ người ấy, cũng thấy, và chạnh lòng thương.

10:34 Ông ta lại gần, lấy dầu lấy rượu đổ lên vết thương cho người ấy và băng bó lại, rồi đặt người ấy trên lưng lừa của mình, đưa về quán trọ mà săn sóc.

10:35 Hôm sau, ông lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và nói: "Nờ bác săn sóc cho người này, có tốn kém thêm bao nhiêu, thì khi trở về, chính tôi sẽ hoàn lại bác".

10:36 Vậy theo ông nghĩ, trong ba người đó, ai đã tỏ ra là người thân cận với người đã bị rơi vào tay kẻ cướp?"

10:37 Người thông luật trả lời: "Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy". Đức Giêsu bảo ông ta: "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy".

HÃY LÀM Y NHƯ VẬY

Đức Giê-su bảo: "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy." (Lc 10,37)

Suy niệm: Xét về mặt lý thuyết thì thầy thông luật đã trả lời rất rành rẽ: muốn được sống đời đời phải mến Chúa hết lòng và yêu người thân cận như chính mình. Thế nhưng đi vào thực tế thì không đơn giản: Nhưng ai là người thân cận của tôi mới được chứ?! Bằng một câu chuyện minh họa Chúa Giê-su cho thấy người thân cận mà tôi phải yêu thương không được xét theo tiêu chuẩn "nhất thân nhì thế," cũng không phải là người có thể "bánh ít cho đi, bánh qui cho lại". Đó có thể là một người hoàn toàn xa lạ, thậm chí đối nghịch với ta – điều đó không quan trọng – nhưng chắc chắn đó là người đang cần được cảm thông chia sẻ *hic et nunc* (ở đây và ngay bây giờ), là người cô thân cô thế không có khả năng đền ơn đáp nghĩa. Thậm chí, yêu người còn là việc ưu tiên trên cả việc thờ phượng Thiên Chúa nữa, và phải xắn tay áo lăn xả vào hành động cụ thể với tất cả mọi hệ lụy phiền toái chứ không chỉ đứng bên lề bàn góp lý thuyết suông. Câu chuyện minh họa đã rõ, chỉ còn mỗi một việc: "*Hãy đi và làm y như vậy.*"

Mời Bạn: Yêu người một cách vô danh (như: cứu trợ bão lụt, quyên góp từ thiện...) xem ra gọn nhẹ dễ làm hơn yêu người cách cụ thể (ăn nói tử tế, phục vụ cách vui vẻ với những người trong gia đình của bạn...). Cả hai trường hợp đều là bác ái, nhưng trường hợp sau xem ra giống hơn với mẫu "người thân cận" mà Chúa mô tả, phải không bạn?

Sống Lời Chúa: Thực hành bác ái như câu tục ngữ sau đây đề nghị: "*Charity begins at home*" (Đức bác ái bắt đầu từ nhà mình trước).

Cầu nguyện: Đọc kinh Kính Mến, hoặc hát "*Đâu có tình yêu thương...*".